

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.756 van 27 januari 2011
in de zaak A. 198.901/VII-37.973.**

In zake : de VZW DE GENTSE POORT WOON- EN ZORGCENTRUM
gevestigd te Dendermonde
Gentsesteenweg 289
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ludo Ockier

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid van 11 januari 2011 tot intrekking van de erkenning en de sluiting van het rusthuis "De Gentse Poort" te Dendermonde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Toye, die loco advocaat Ludo Ockier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij beschikt sedert 1 december 2008 over een (verlengde) erkenning voor het rusthuis "De Gentse Poort". De erkenning is geldig tot en met 30 november 2011.

3.2. Op 2 juli 2010 gaat in de voorziening een onaangekondigd bezoek door met als opdracht de financiële gezondheid te inspecteren. Uit het verslag blijkt ondermeer dat :

- een aantal facturen worden opgemaakt waarop een rekeningnummer wordt vermeld dat niet toebehoort aan de verzoekende partij;
- een aantal rechtsgedingen hangende zijn;
- er achterstallen zijn in de betaling van onder andere de bedrijfsvoorheffing en facturen van leveranciers.

3.3. Vervolgens gaat op 15 juli 2010 opnieuw een onaangekondigd bezoek door met als reden van de inspectie "opvolging". In het naar aanleiding van dat bezoek opgestelde verslag wordt vermeld dat een aantal erkenningsnormen niet worden nageleefd. Er wordt vastgesteld dat er geen of een niet-functionerend oproepsysteem in de gemeenschappelijke toiletten is, dat het in sommige kamers niet mogelijk is de verlichting vanuit het bed te bedienen, dat er geen aparte toiletruimte per kamer is, dat er geen lavabo in het gemeenschappelijk sanitair is, dat er geen aparte sanitaire cel is, dat er onvoldoende verplegend personeel is, dat er onvoldoende kan worden aangetoond dat aan de bewoner de nodige hulp wordt geboden bij de dagelijkse lichaamsverzorging, dat er onvoldoende opvolging is van de interne hulp, dat de zorg niet altijd wordt uitgevoerd door gekwalificeerd personeel en dat er geen 24u verpleegkundige permanentie is. Er wordt tenslotte nog op gewezen dat de inspectie niet de kans kreeg om ter plaatse alle activiteiten te verrichten die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het toezicht: een groot deel van de documenten wordt bijgehouden in het bureel van de dagelijkse verantwoordelijke waartoe het aanwezige personeel geen toegang heeft. Een opsomming wordt gegeven van de informatie die niet beschikbaar was.

3.4. Op 30 juli 2010 schrijft de verwerende partij aan de verzoekende partij een brief waarin wordt gemeld dat die vaststellingen ontegensprekelijk een negatieve weerslag hebben op de continuïteit en de kwaliteit van de zorgverlening. De opstart van de procedure tot gedwongen verkoop van het onroerend goed waarin de woonzorgactiviteit wordt uitgevoerd en de veroordeling van de VZW tot betaling van 2.723.577,01 euro maken volgens de verwerende partij de naleving van de erkenningsvoorwaarden op zeer korte termijn onmogelijk. De verzoekende partij wordt vervolgens aangemaand om binnen de 14 dagen mee te delen welke maatregelen zullen worden genomen om de zorg- en dienstverlening te waarborgen, zo niet zal een voornemen tot intrekking van de erkenning worden genomen.

3.5. Ingevolge de aanmaning wordt op 17 augustus 2010 aan de verzoekende partij formeel het voornemen tot intrekking van de erkenning ter kennis gebracht. Dat voornemen is gebaseerd op de vaststellingen gedaan tijdens de inspectiebezoeken van 2 en 15 juli 2010 .

3.6. Op 17 september 2010 wordt een repliek van de verzoekende partij aan de verwerende partij betekend.

3.7. De verwerende partij laat op 18 november 2010 aan de adviserende beroepscommissie weten dat het voornemen tot intrekking van de erkenning enkel en alleen gebaseerd is op de officiële vaststellingen uit de verschillende inspectieverslagen en dus niet op de verkregen informatie.

3.8. Op 10 december 2010 verstrekt de adviserende beroepscommissie advies.

3.9. Op 11 januari 2011 wordt dan het thans bestreden besluit genomen. Het dictum ervan luidt als volgt:

"Art.1 De erkenning van het rusthuis 'De Gentse Poort', Gentssteenweg 289 in 9200 Dendermonde, beheerd door de vzw 'De Gentse Poort Woon-en Zorgcentrum', zelfde adres, wordt ingetrokken met ingang van 12 januari 2011'.

Art.2 De intrekking van de erkenning heeft tot gevolg dat bovenvermeld rusthuis wordt gesloten, uiterlijk op 10 april 2011. Deze beperkte periode is uitsluitend bedoeld om voor de huidige bewoners een door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid aanvaarde oplossing te realiseren.

Art.3 In de periode tussen de kennisgeving van deze beslissing en 10 april 2011, de hierboven vermelde uiterlijke datum waarop het rusthuis moet gesloten zijn, kunnen onder geen enkele voorwaarde nieuwe bewoners worden opgenomen.

Art.4 Ten overstaan van de bewoners kunnen enkel maatregelen genomen worden na voorafgaand en permanent overleg met het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid".

IV. De voorwaarden van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

4. Luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. De verzoekende partij voert aan dat de erkenning wordt ingetrokken met ingang van 12 januari 2011 en dat het rusthuis dient gesloten te worden uiterlijk op 10 april 2011. Deze beperkte periode van drie maanden heeft volgens haar enkel tot doel voor de huidige bewoners een aanvaardbare oplossing te bieden. Verder wordt verwezen naar een persartikel en een brief uitgaande van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (hierna: OCMW). Dat OCMW doet trouwens pogingen om zowel bewoners als personeel te onttrekken aan de voorziening van verzoekende partij, waardoor onherstelbare schade wordt veroorzaakt. Zo zijn er al bewoners die de voorziening hebben verlaten, zal het vertrokken personeel niet terugkeren, zullen financiële problemen opduiken en zal een verdere werking onmogelijk worden.

6. De verwerende partij stelt daartegenover terecht dat bepaalde opgeworpen nadelen niet rechtstreeks terug te voeren zijn tot de bestreden beslissing. Bepaalde van die nadelen spruiten blijkbaar voort uit persberichten of uit het optreden van het OCMW en niet als zodanig uit de rechtstreekse tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Dat bewoners of personeel niet zouden terugkeren, is een nadeel dat als hypothetisch kan worden omschreven. Terecht stipt de verwerende partij desbetreffend aan dat er een bepaalde schaarste bestaat, wat inhoudt dat een rusthuis, ook een heropstartend rusthuis, vrij snel bejaarden aantrekt of opnieuw aantrekt. Tot slot kan de verzoekende partij niet ernstig aanvoeren dat als gevolg van de genomen beslissing er financiële moeilijkheden zullen ontstaan, nu uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds in het verleden kampte met ernstige financiële problemen die blijkbaar nog niet zijn opgelost.

7. De voorwaarde betreffende het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet vervuld. Er is bijgevolg niet voldaan aan een van

de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties te onderzoeken,

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys